

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/26/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6221010244
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Novák, LL.M.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6221010244.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Nováka, LL.M a sudcov Mgr. Jána Bednára a JUDr. Jozefa Mikluša v trestnej veci obžalovaného A. L., pre zločin krádež podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. f) Trestného zákona a iné, na verejnom zasadnutí konanom dňa 5. apríla 2022 o odvolaní obžalovaného A. L. a Okresného prokurátora Veľký Krtíš proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3T/86/2021 zo dňa 31.1.2022 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného A. L. a okresného prokurátora z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3T/81/2021 zo dňa 31.1.2022 bol obžalovaný A. L. uznaný vinným zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. f) Trestného zákona, prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona a prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a,) ods. 3 písm. c) Trestného zákona s poukazom § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 25. 04. 2021 v presne nezistenom čase od 04.30 h do 05.22 h, na presne nezistenom mieste vošiel bez súhlasu oprávnenej osoby do dvora rodinného domu č. 52 v obci A. zapísaného na LV č. XXX, k. ú. G. A., X vlastníčky a jedinej užívateľky poškodenej L. P., následne prešiel až ku vchodovým dverám rodinného domu, kde rozbil na pravej strane dvojkrídlových dverí sklenenú výplň o rozmere 30 x 120 cm, cez takto rozbité okno si odomkol vchodové dvere pravým kľúčom, ktorý bol v zámku vchodových dverí z vnútornej strany, vošiel dnu do domu a prehľadal jednotlivé miestnosti domu, ako aj izbu v ktorej v tom čase spala poškodená, kde odcudzil finančnú hotovosť vo výške 6 000,- Eur v bankovkách nominálnej hodnoty 50,- Eur, 1 ks čiernu tašku v hodnote 1,- Eur, 12 ks bravčových konzerv v hodnote 23,88 Eur, 10 ks vajec v hodnote 1,29 Eur, mobilný telefón zn. CPA Halo 11, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXXXX, fialovo - čiernej farby so SIM kartou operátora Orange s tel. číslom XXXX XXX XXX v hodnote 20,- Eur, následne keď sa poškodená L. P. zobudila na šramot a zbadala v tme obrys osoby, ktorej sa spýtala „kto ste, čo chcete“ tak vtedy ju obvinený bez slov udrel pästou do oblasti tváre, na čo spadla na zem a následne sa postavila, čo sa takto zopakovalo tri krát, kedy už zostala ležať na zemi a tu ju minimálne raz kopol do oblasti drieku v čase, keď sa poškodenej opäť podarilo postaviť, tak obvinený medzi tým aj s odcudzenými vecami ušiel z domu na neznáme miesto, čím takto bola poškodenej L. P., nar. XX. XX. XXXX, zomr. XX. XX. XXXX, za života bytom A. č. XX spôsobená škoda poškodením vo výške 10,- Eur, škoda odcudzením vo výške 6046,17 Eur podľa znaleckého posudku č. 55/2021 znalca z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvie traumatológie MUDr. D. D., poškodená L. Sránčiková utrpela pomliaždenie tváre s podočnicovým hematómom vľavo a kompresívnu stabilnú zlomeniu tela tretieho driekového stavca s dobou liečby a práceneschopnosti 3 mesiace, - uvedeného konania sa dopustil napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 1T/73/2001 zo dňa 30. 09. 2002 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To/1128/02 z 26. 02. 2003 uznaný za vinného zo spáchania trestného činu porušovania domovej

slobody podľa § 238 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. a trestného činu lúpeže podľa § 234 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák., ako obzvlášť nebezpečný recidivista podľa § 41 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 Tr. zák. č. 140/1961 Zb., za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 10 rokov nepodmienečne so zaradením do III NVS.

Za to bol obžalovaný A. L. odsúdený podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 37 písm. h), m) Tr. zák., § 38 ods. 5 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2, 4 Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 2 Tr. zák., § 78 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému A. L. uložil ochranný dohľad vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovanému A. L. uložil povinnosť nahradiť poškodenej M. F., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom F. B., A. H. F. XXX/XX škodu vo výške 4 192,- Eur a poškodenému Všeobecná zdravotná poisťovňa a. s, pobočka Banská Bystrica škodu vo výške 424,23 Eur

Proti citovanému rozsudku, po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní podal odvolanie obžalovaný A. L. a okresný prokurátor dňa 2.2.2022 v neprospech obžalovaného proti výroku o treste.

Okresný prokurátor v písomných dôvodoch odvolania doručené okresnému súdu 22.2.2022 uviedol, že Okresný súd Veľký Krtíš správne rozhodol, keď uznal vinu obžalovaného A. L. v zmysle obžaloby. Nestotožňuje sa však s rozhodnutím súdu pri ukladaní nepodmienečného úhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 8 rokov. Súd odsúdil obžalovaného L. podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona za najprisnejšie trestný zločin krádeže, kde trestná sadzba je daná v rozpätí 3 roky až 10 rokov. Súd postupoval správne keď u obžalovaného L. nevzhladol ani jednu poľahčujúcu okolnosť, naopak vzhliadol dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h), m) Trestného zákona a prihliadol na § 38 ods. 5 Trestného zákona, nakoľko obžalovaný opätovne spáchal zločin a trest ukladal pri zvýšení dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu. Napriek tomu, že súd ukladal trest v hornej polovici zákonom ustanovenej trestnej sadzby, má za to, že uložený trest vo výmere 8 rokov nepodmienečne so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia je pre obžalovaného stále mierny a mal mu byť uložený maximálny zákonom dovolený trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov nepodmienečne so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia. V tejto súvislosti poukázal na trestnú minulosť obžalovaného, ktorý bol doposiaľ 6-krát súdne trestaný. Poslednýkrát bol obžalovaný L. rozhodnutím Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 1T 73/2001 zo dňa 30.09.2002 uznaný za vinného zo spáchania trestného činu porušovania domovej slobody podľa § 238 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. a trestného činu lúpeže podľa § 234 ods. 1, 2 písm. b) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 Trestného zákona č. 140/1961 Zb., za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 10 rokov nepodmienečne so zaradením do III. NVS ako obzvlášť nebezpečnému recidivistovi podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona. Ďalej bol rozhodnutím Okresného súdu Komárno sp. zn. 2T72/1995 odsúdený za trestné činy podľa § 238 ods. 1, § 247 ods. 1 písm. b), § 41 ods. 1, § 9 ods. 2, § 234 ods. 1, § 238 ods. 1, 2 Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov v III. NVS. Taktiež bol rozhodnutím Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 3T 212/83 z 8.12.1983 odsúdený za trestné činy podľa § 9 ods. 2, § 234 ods. 1, § 247 ods. 1, § 203 Tr. zák., § 3 ods. 1 písm. a) Trestného zákona (z. č.150/69 Zb.) na trest odňatia slobody nepodmienečne vo výmere 5 rokov v II. NVS. Z uvedeného vyplýva, že obžalovaný L. bol doposiaľ 3 - krát odsúdený za trestné činy uvedené v § 47 ods. 2 Trestného zákona (s poukazom na § 437 ods. 5 Trestného zákona) nepodmienečným trestom odňatia slobody, ktoré vykonal. V ďalšom poukázal na povahu a závažnosť spáchaného skutku, ako aj postoj obžalovaného, ktorý sa k činu nepriznáva, a jeho spáchanie neľutuje, s orgánmi činnými v trestnom konaní a súdom nespolupracuje. Na záver vyslovil názor, že napadnutým rozsudkom okresného súdu vo výroku o treste obžalovaného A. L., funkcie a účel trestu nie sú naplnené, nakoľko doposiaľ súdmi uložené tresty nepôsobili dostatočne prevýchovne na jeho osobu, preto má za to, že ochrana spoločnosti a zabránenie pred páchaním ďalšej trestnej činnosti z jeho strany bude najlepšie zabezpečená v prípade uloženia maximálneho zákonného trestu odňatia slobody. M., aby krajský súd napadnutý rozsudok vo výroku o treste u obžalovaného L. zrušil a obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov a zaradil ho na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody stredným stupňom stráženia, ostatné výroky napadnutého rozsudku navrhol ponechať nezmenené.

K podanému odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril obhajca obžalovaného, pričom uviedol, že obžalovaný sa skutkov nedopustil. Počas celého konania skutky popiera a preto nemá dôvod ani ich spáchanie oľutovať. S orgánmi činnými v trestnom konaní nemal dôvod spolupracovať, pretože sa ku skutkom nepriznal a zotrval aj na hlavnom pojednávaní konaného dňa 31.01.2022 na svojich doterajších výpovediach a tvrdeniach. Navrhol krajskému súdu, aby odvolanie prokurátora v celom rozsahu zamietol.

Obžalovaný A. L. odvolanie písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. V písomných dôvodoch odvolania poukázal, že súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z vykonaného dokazovania v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní. Najmä sa opieral o usvedčujúce stopy nájdené na mieste činu, zistenú DNA a daktyloskopické stopy zhodné s profilom obžalovaného, vysporiadal sa aj s krádežou mobilného telefónu značky CPA Halo 11 fialovo-čiernej farby. K tejto úvahe dospel súd aj základe záverov znaleckého skúmania, ktoré majú preukazovať, že obžalovaný mal byť na mieste činu a mal sa dopustiť trestnej činnosti. V tejto súvislosti vyslovil názor, že súd nebral do úvahy obranu a tvrdenia obžalovaného a to v tom smere, že počas celého prípravného konania ako aj na hlavnom pojednávaní tvrdil, že na mieste činu nebol prítomný. Orgány činné v trestnom konaní sa nezaoberali otázkou kde mohla byť a kto spotreboval odcudzenú finančnú hotovosť vo výške 6.000. Nikomu z vypočutých svedkov nebola položená otázka či obžalovaný disponoval väčším obnosom finančných prostriedkov a v prípade, že vypočutým svedkom bola položená takáto otázka, títo sa vyjadrili, že väčšiu finančnú hotovosť obžalovaný nemal. Tak ako obžalovaný tvrdil počas celého prípravného konania, ak by skutok, ktorý sa mu kladie za vinu spáchal a mal finančnú hotovosť 6.000 eur, nebol by sa zdržiaval pod mostom v Slovenských Ďarmotách, ale odišiel by do Levíc. Obžalovaný síce nevie vysvetliť ako sa mohli jeho pachové stopy nachádzať na mieste činu, ale poukazuje na výmenu šiat s bratom J. Q.. Obžalovaný je toho názoru, že súd nesprávne vyhodnotil vykonané dôkazy, a najmä jeho obranu či už z prípravného konania ako aj na hlavnom pojednávaní. Nikdy sa ku skutkom nepriznal, tak ako mu ich kladie za vinu obžaloba. Súd pri vyhodnocovaní dôkazov nebral do úvahy ani tvrdenia obžalovaného, že v deň spáchania skutku nebol opitý, finančnú hotovosť priľ sebe žiadnu nemal, nebola mu umožnená konfrontácia medzi ním a poškodenou počas jej života, napriek tomu, že o túto konfrontáciu žiadal. Záverom navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil ako nedôvodný, vrátil vec prvostupňového súdu na nové konanie a rozhodnutie s tým, aby obžalovaný bol s pod obžaloby boli oslobodený.

Krajský prokurátor sa na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu stotožnil z dôvodmi odvolania okresného prokurátora. Navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste z dôvodov uvedených v podanom odvolaní a vzhľadom na osobu obžalovaného mu uložil trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov a na výkon trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Odvolanie obžalovaného navrhol zamietnuť.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zotrval na dôvodoch podaného odvolania a navrhol, aby bol napadnutý rozsudok zrušený a obžalovaný oslobodený spod obžaloby. Odvolanie prokurátora navrhol zamietnuť.

Obžalovaný A. L. na verejnom zasadnutí vyslovil súhlas s tým čo uviedol jeho obhajca a navrhol, aby krajský súd vrátil vec okresnému súdu na nové rozhodnutie a prejednanie.

Krajský súd Banská Bystrica ako súd odvolací predtým ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zistil, že odvolania obžalovaného a prokurátora boli podané včas, v lehote ustanovenej § 309 Tr. por., odvolania boli podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. a), b), pričom nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por. a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por..

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. V tejto súvislosti zistil, že odvolania obžalovaného a prokurátora nie sú dôvodné.

Úvodom odvolací súd konštatuje, že napadnutý rozsudok tak, ako bol písomne vyhotovený, spĺňa kritéria obsiahnuté v ustanovení § 168 ods. 1 Tr. por. Z jeho dôvodov je totiž zrejmé, ktoré skutočnosti vzal súd za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa riadil pri vyhodnotení vykonaných dôkazov. Z jeho obsahu je tiež zrejmé, ako sa vysporiadal s konkrétnou obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa riadil, keď posudzoval preukázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení Trestného zákona. V tejto súvislosti treba uviesť, že súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia dostatočným spôsobom vysvetlil, k akým zisteniam došiel na základe konkrétnych vykonaných dôkazov, ako tieto dôkazy hodnotil. Závery súdu prvého stupňa, ktoré v smere skutkových zistení z týchto dôkazov vyvodil, považuje odvolací súd za logické a zodpovedajúce vykonaným dôkazom. Na rozdiel od obhajoby odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa postupoval v prerokúvanej veci tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na svoje rozhodnutie. Taktiež zistil, že všetky dôkazy v prerokúvanej veci boli získané zákonným spôsobom a súd prvého stupňa ich hodnotil jednotlivo aj v ich súhrne podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por.

Odvolací súd, s ohľadom na skutkové zistenia obsiahnuté vo výrokovvej časti rozsudku súdu prvého stupňa, ako sú popísané, vrátane príslušného odôvodnenia napadaného rozsudku a k nemu nadväzujúceho obsahu spisového materiálu zistil, že obecné kritéria vymedzujúce zavinenie obžalovaného boli naplnené, pričom súd prvého stupňa sa s nimi vyrovnal dostatočným spôsobom a odvolací súd ich akceptuje.

Pokiaľ ide o skutkové okolnosti odvolací súd konštatuje, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní 31. 01. 2022 učinil vyhlásenie o svojej nevine. Prehlásil, že skutku, ktorý sa mu kladie za vinu sa nedopustil. Poškodená L. P. t.č. už nebohá (zomrela dňa 30.8.2021), v prípravnom konaní vo svojich výpovediach podrobne opísala dej, ktorý sa jej prihodil dňa 25. 04. 2021, keď jej neznámy páchatel násilím vnikol do jej domu, kde ju fyzicky napadol a odcudzil jej peňažnú hotovosť vo výške 6.000 eur, potraviny a mobilný telefón. Keď páchatel z domu odišiel išla volať ku susedom policajtov. Tieto okolnosti nepriamo potvrdila aj svedkyňa M. F. dcéra poškodenej, ktorá uviedla, že jej matka povedala, čo sa jej prihodilo v tú noc a že ju páchatel opakovane fyzicky napadol. Odcudzil jej peňažnú hotovosť, potraviny a mobilný telefón, ktorý mala aktivovaný so SIM kartou.

Skutočnosť, že obžalovaný v inkriminovanom čase bol na mieste činu, teda v obydli poškodenej, vyplýva aj zo zaistených stôp. Zo záverov Znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ v Slovenskej Lupči zo dňa 10. 05. 2021 je zistiteľné, že na stope č. 2 bola dokázaná prítomnosť ľudskej krvi, ktorá pochádza od osoby mužského pohlavia a je zhodná s DNA profilom obžalovaného A. Molnára. Z posudku je taktiež zistiteľné, že stopa č. 12 (druhý článok prsta) je zhodná s kontrolným odtlačkom ľavého ukazováka (druhý článok prsta) obžalovaného A. L..

Vykonaným dokazovaním, taktiež bolo preukázané, že obžalovaný disponoval s odcudzenými vecami poškodenej, a to mobilným telefónom zn. CPA Halo 11, fialovo - čiernej farby so SIM kartou. Táto skutočnosť vyplýva z výpovede svedka R. Q., ktorý uviedol, že niekedy v júni 2021 bol spoločne s kamarátom Q. L. v obci S., kde prišiel aj strýko A. L. s C.. Tento mu ponúkol na odpredaj telefón fialovo-čiernej farby za 5,- Eur aj so SIM kartou. Peniaze mu vyplatil a telefón si ponechal. Tieto okolnosti potvrdil aj svedok Q. L., ktorý uviedol, že obžalovaný L. ponúkol R. Q. na predaj mobilný telefón fialovo-čiernej farby, tlačidlový za cenu 5,- Eur.

Zranenia poškodenej boli verifikované lekáorskými správami a následne potvrdené znaleckým posudkom znalca MUDr. D. D., z ktorého je zistiteľné, že páchatel spôsobil na tele poškodenej L. P. zranenia, a to pomliaždenie tváre s podočnicovým hematómom vľavo a kompresívnu stabilnú zlomeninu tela tretieho drierkového stavca. Útok bol z jeho strany vedený päšťou, pričom podľa druhu sa jednalo o tupé poranenie. Pomliaždenie tváre s očnicovým hematómom vzniklo tupým úderom vedeným strednou intenzitou. Kompresívna zlomenina stavca nevznikla kopnutím do chrbta, ale vznikla pádom poškodenej na sedaciu časť tela po sotení páchatelom. Dobu liečby a práceneschopnosti znalec stanovil na tri mesiace. Keďže zranenia poškodenej si vyžiadali liečbu v trvaní 42 kalendárnych dní a v tomto čase bola

poškodená aj obmedzená v obvyklom spôsobe života, tak v takom prípade sa takéto zranenie považuje za ťažkú ujmu na zdraví v zmysle ustanovenia § 123 ods. 3 písm. i), ods. 4. Trestného zákona.

Ani odvolací súd v rámci vykonaného dokazovania súdom prvého stupňa nezistil, také okolnosti, ktoré by mohli spochybňovať vierohodnosť výpovede poškodenej L. Sránčikovej.

Vykonaným dokazovaním na súde prvého stupňa bolo bez akýchkoľvek rozumných pochybností preukázané, že skutok sa stal, tak ako je uvedený v skutkovej vete napadnutého rozsudku a že ho spáchal obžalovaný, preto sa odvolací súd nestotožnil obhajobou obžalovaného, ktorú považuje za účelovú so snahou zbaviť sa trestnej zodpovednosti.

Okresný súd po právnej stránke správne kvalifikoval konanie obžalovaného ako, zločin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. f) Trestného zákona, prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona a prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a.) ods. 3 písm. c) Trestného zákona s poukazom § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona, pretože obžalovaný si prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak väčšiu škodu, čin spáchala na chránenej osobe - osobe vyššieho veku, pri tom neoprávnene vnikol do obydľia iného, čin spáchal závažnejším spôsobom konania - vlámaním, a súčasne poškodenej úmyselne ublížil na zdraví, čin spáchal na chránenej osobe - osobe vyššieho veku a spôsobil ním ťažkú ujmu na zdraví.

Krajský súd v tejto časti považuje napadnuté rozhodnutie okresného súdu, ale aj jeho postup, ktorý verdiktu predchádzal, za zákonný, nevykazujúc znaky svojvôle.

Odvolací súd následne preskúmaval výrok o treste a zistil, že okresný súd prihliadol na všetky skutočnosti a zásady podľa § 34, § 36, § 37, § 38 Trestného zákona dôležité z hľadiska jeho ukladania a to spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy, ale i generálnu a individuálnu prevenciu. Vo všeobecnosti treba uviesť, že trest je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatel'a a možnosti jeho nápravy. Záver o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára aj na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Odôvodnenie uloženého trestu je v napadnutom rozsudku dostatočné a vecne správne, preto odvolací súd v tomto smere odkazuje na dôvody rozsudku okresného súdu. Obžalovanému bol v prejednávanej príhode ukladaný úhrnný trest podľa § 41 ods. 1 Tr. zák., pretože sa dopustil viacerých trestných činov a v takom prípade sa ukladá trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. V prípade obžalovaného A. L. druh a výmera trestu boli stanovené zákonným ustanovením § 212 ods. 3 Tr. zák., vzťahujúcim sa na najprísnejšie trestný skutok umožňujúci obžalovanému uložiť trest odňatia slobody vo výmere na tri roky až desať rokov. Pri výmere trestu bolo povinnosťou súdu prihliadať na to, že obžalovaný už bol v minulosti odsúdený za zločin, a to naposledy rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 1T/73/2001 zo dňa 30. 09. 2002 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To/128/02 z 26. 02. 2003, pretože v takom prípade sa podľa § 38 ods. 5 Tr. zák., pri opätovnom spáchaní zločinu zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu. Na základe modifikovanej trestnej sadzby potom obžalovanému hrozil trest odňatia slobody na 6 rokov a šesť mesiacov až desať rokov. Po zhodnotení všetkých skutočností, majúci význam pri určovaní druhu trestu a jeho výmery dospel aj odvolací súd k záveru, že z hľadiska individuálnej aj generálnej prevencie, obžalovanému uložený trest odňatia slobody v trvaní ôsmich rokov, so zaradením do ústavu so stredným stupňom strázenia nemožno považovať za neprimerane mierny ale ani represívny. Uložený trest zodpovedá zásadám ukladania trestov ustanoveným v § 34 a § 38 Trestného zákona a takéto postih páchatel'a je adekvátny, zodpovedá požiadavkám zabezpečenia generálnej i individuálnej prevencie.

Odvolací súd sa nestotožnil s odvolacími námietkami prokurátora, ktorý požadoval uloženie trestu odňatia slobody na samej hornej hranici trestnej sadzby, teda v trvaní desiatich rokov. V tomto smere okresný súd správne poukázal, že od posledného výkonu trestu odňatia slobody obžalovaného uplynula doba 10 rokov, pričom obžalovaný dlhší čas nepáchal trestnú činnosť. Pokiaľ by bol obžalovanému uložený trest vo výmere desiatich rokov, jednalo by sa už iba o represiu a nie o prevýchovu osoby

obžalovaného. Na posilnenie účelu trestu okresný súd pritom obžalovanému správne uložil podľa § 76 ods. 2 Tr. zák. aj ochranný dohľad na jeden rok.

Zákonu zodpovedá i výrok o náhrade škody, keďže poškodení si riadne a včas uplatnili nárok na náhradu škody, škoda bola verifikovaná vykonaným dokazovaním a je s časti aj súčasťou popisu skutku (§ 287 ods. 1 Tr. por.).

Na základe z horeuvedeného má krajský súd za to, že prvostupňový súd rozhodol správnym a zákonným spôsobom a preto odvolania obžalovaného prokurátora v zmysle ustanovenia § 319 ods. 1 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Uznesenie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.